

במישטר החדש.

איך הם תירצו את מעשיהם?  
רק מעטים היו אמיצים למדי ל-  
הודות בגלוי: אין ברירה. צריכים  
לחיות. הסתגלתי למציאות החד-  
שה ופעלתי נגד מצפוני.  
קודם כל, מצפון האדם הוא דבר גמיש.  
והשקפותיו הפוליטיות גמישות עוד יותר.  
אחרי שהרפובליקה התמוטטה, היה קל  
גם לחסידיה להגיע למסקנה שטעו, שבי-  
עצם היה זה מישטר מוזק, כפי שאמרו  
האדונים החדשים כל הזמן.

רבים רבים אחרים אמרו לעצמם: מוכי-  
רחים להחזיק מעמד. אם נתפטר, יבואו  
במקומנו אנשים גרועים יותר. כל עוד  
נישאר "בפנים", בתוך המנגנון של הר-  
מישטר, נוכל למתן את הדברים האיומים  
ביותר. להציל מה שניתן להציל, למנוע  
את המילחמה.

הם לא חשו כי תוך כדי כך הפכו  
הם עצמם שותפים למעשים איו-  
מים, ושהולא אנשים כמוהם לא  
יכול היה המישטר החדש לתפקד.  
בהגיע יומיהם הכחישו זאת כי  
תוקף. הם משוכנעים עד היום שהם  
נחגו בסדר גמור, ושמישהו אחר  
אחראי לכל מה שקרה.

(המשך מעמוד 15)

היה משוכנע כי העניין כולו אינו נוגע  
לו. עברו שנים עד שנוכח לדעת שזה  
נגע לו מאד-מאד.  
אותה התגובה היתה גם בעולם.  
מי שמעניין כיום במאמרים הראי-  
שיים שפורסמו ברחבי העולם בעת  
נפילת הרפובליקה הגרמנית, יכול  
רק להידרס למראה הטיימס והי-  
איוולת שד רוב העיתונים, ומיעוט  
הפדשנים שראו את הנורא.

העולם השתוקק להאמין שלא חל, בעצם,  
שום שינוי מהותי. השליטים החדשים  
יתרגלו לאחריהם, וימשיכו במדיניות קוד-  
מיהם. אסור להתייחס ברצינות רבה מדי  
לדמוגיה של עסקנים לפני שהגיעו לי-  
שילטון — אחרי שהגיעו, בוודאי ישכחו  
את דיבריהם הקנאיים. האם לא הוכח לא  
פעם שדווקא לאומנים קנאיים מסוגלים  
לשמור על השלום? וביכלל, למה להתערב  
בעניינים הפנימיים של מדינה אחרת?

העולם לא רצה להאמין שעם  
נפילת הרפובליקה, הפכה המולדת  
מה וראית. אנשים ועמים אינם רדי-  
צים לחשוב על אסון המתרחש וכא-  
עדיהם. שבוע לפני שפרצה מלחמת  
המתעוררים השנייה, שבה ניספו



**המפילים**  
פראנץ פון פאפן, האיש שהפיל את ממלכת פרוסיה וטלל את  
הדרך לפני הנאצים. בשיחה עם הגנרל קורט פון שליכר, האיש  
שחננס את הצבא למערכה הפוליטית. השניים היו ראשי-הממשלה האחרונים לפני היטלר.

הציניקאים לא היו זקוקים גם לאלבי  
כזה. הם לא איבדו רגע. הם גילו כי בסתר-  
ליבם היו תמיד אויבי הרפובליקה, שבי-  
עצם רצו תמיד להצטרף אל המיפלגה  
המנצחת. כי הוריהם היו לאומנים צרופים.

שישה מיליון יהודים, הוכיח ז'בני  
טינסקי, כמאמר שפורסם גם בארץ,  
כי מילחמה חדשה אינה אפשרית.

**אנשי האליבי**

**א**ת השאלות הגדולות, שנשאלה  
אף היא שוב ושוב, היא: מה קרה  
למאות אלפי משרתי הרפובליקה — פקי-  
דים, שוטרים, מורים, עיתונאים — אחרי  
שהרפובליקה נפלה?  
האם הם גורשו בהמוניהם ממישרותי-  
הם? האם הם התפטרו? האם הם סירבו  
בזעם ובתוקף לשרת את האדונים החד-  
שים, בניגוד למצפונם?  
האמת המרה: בימעת איש לא  
התפטר.

פה ושם סולקו נאמני המיפלגות המור-  
בסות. הקומוניסטים הושלכו לכלא ולמחר-  
נהריכו. אחרים הגיעו לשם עסקנים  
אחרים, שלא מצאו חן בעיני השליטים  
החדשים. אך הפקידות נשארה במקומה.  
המישטר החדש היה מעוניין בהמשכיות.  
הוא לא רצה לגרום לזעזועים, שישבשו  
את מהלך-החיים התקין. כל מי שהיה  
מוכן להסתגל אליו, להצטרף במאוחר  
למיפלגה המנצחת, נתקבל ברצון. הקאריירי-  
ריסטים של אתמול עשו קאריירה גם

**..לימין שור ו'**

**מ**עניין במיוחד מה קרה למעצבי  
דעת-הקהל, אנשי כלי-התיקשורת והי-  
חינוך, הקולנוע והספרות.  
הם הסתגלו. הם הסתגלו במהיר-  
רות-שיא.

בסיפרו על נפוליון טרח הסופר אמיל  
לודוויג ללקט מן העיתונות הצרפתית קט-  
עים שהופיעו במשך עשרים הימים הגור-  
רליים, מאו שנפוליון ברח מן האי אלבה  
ועד ליום שבו נכנס לפאריס כמנצח:  
"השד נמלט מן הגלות... הזאב הקורר-  
סיקאי נחת בחוף קאן... הגמר ניראה  
בגאפ, הצבא יצא לקראתו, הוא מצא את  
סופו בהרים כהרפתקן עלוב. בעזרת בוגי  
דים הגיעה המיפלגת עד גרנובל... העריץ  
נמצא בליאות, הבהלה הרפתקת את הכל...  
האזורפאטור העז להתקרב לעיר הבירה  
עד כדי מרחק של 60 שעות... בונאפארט  
מתקרב בצעדים מהירים, אך לעולם לא  
גיע לפאריס... מחר ייכנס נפוליון אל בין

**טוטו**



**ה שבוע**  
משחקי הליגות האוסטרליות  
מינימום הכרס הראשון  
**250,000** ל"י  
מינימום כלל הפרסים  
**500,000** ל"י  
יום ה' — המועד האחרון  
למסירת הטפסים  
עשה לך מנהג קבוע—  
חלא טוטו בכל שבוע!  
המועצה להסדר הימורים בספורט

**לכל הדורש ספר התנ"ך והברית החדשה בכריכה אחת**

ללימוד ולהשכלה כללית  
(בשפה העברית)  
במחיר — 5 לירות בלבד —  
עבור דמי משלוח ואריזה  
כתוב וצרף את התשלום לפי הכתובת  
ת.ד. 7089 ירושלים  
וישלח לך מייד.

**יריד ירושלים 77 בסימן איחוד העיר**

ארועים מיוחדים לציון יובל עשר שנים לאיחודה של ירושלים  
ישולבו השנה במסגרת יריד ירושלים 77 אשר יערך בימי  
חול המועד סוכות.  
דברים אלו נמסרו ע"י הנהלת ירידי האומה המארגנת את  
היריד, עם תחילת ההכנות להקמתו.  
היריד המתקיים זו השנה השנייה בנייני האומה בירושלים,  
ישתרע על שטח של כ-4000 מטרים מרובעים ויצג הישגי  
תעשייה וחינושים למשפחה ולבית בנושאי: טכסטיל, מכ-  
שירי-חשמל, ריהוט, שטחים, עיצוב פנים לבית, מזון, ביגוד,  
חינוך, מוסיקה, אמנות ועוד.  
בנוסף לתצוגות יקויימו ביתני באזר מסחריים ושטחי שע-  
שועים לנוער ולילדים אשר ימוקמו בשטח היריד.  
על עיצוב התערוכה וסיגנונה מנצח האדריכל נ. מרון מ-  
ירושלים.  
הנהלת ירידי האומה אשר השכירה עד כה כ-50 אחוזים  
משטחי התצוגה, צופה השנה לקהל של כ-200 אלף מבקרים,  
זאת לאור סקר שנערך לאחר יריד ירושלים 77, והראה כי  
היריד נחשב לאחד הארועים המעניינים והמוצלחים מבין  
אלו שנערכו בשנה החולפת בבירה, ואשר משתלב במסורת  
עליה רגל בימי חג המועד סוכות לירושלים מכל רחבי ה-  
ארץ. קהל המבקרים הצפוי הינו כמעט כפול מזה שביקר  
ביריד שנערך בשנה החולפת.